

Báthori István országbíró az Ecsedi Báthori família utolsó férfi leszármazottja és a tizenhatodik század második felének emblematisztikus figurája volt.

Rudolf császár 1585-ben nevezte ki Szabolcs, Szatmár és Somogy vármegyék főispánjává és egyúttal országbíróvá is. 1593 és 1596 között vezető szerepe volt a törökök elleni hadjáratokban. Politikai és hadi sikerei után visszavonult ecsedi birtokára, ahol talán az utolsó európai színvonalú magyarországi református főúri udvart hozta létre, így a közélettől való búcsú után is kora kiemelkedő tudású humanistái és prédikátorai vették körül. Hívő támogatója volt a reformációnak, fontos szerepet vállalt a protestantizmus magyarországi elterjedésében, aminek legékesebb bizonyítéka Károli Gáspár bibliafordításának patronálása volt.

Személye megkerülhetetlen hatalma és hihetetlen vagyona okán, amit mi sem támaszt alá jobban, mint kiterjedt kapcsolatrendszere, mely Szinán nagyvezírtől Báthory István erdélyi fejedelmen és lengyel királyon át egészen Bocskaiig, kora és környezete minden jelentős alakjára kiterjedt.

Előadásomban szeretném bemutatni az utolsó Ecsedi Báthori életútját és pályáját, melyeknek lenyomatai ez idáig elsősorban az irodalomtörténetben voltak fellelhetők.